

for store Omkostninger. Maaske kunde man ogsaa ad den Vej faa det betydeligt billigere, og dertil kommer, at man da neppe vil komme til at bruge større Beløb, end der kan skaffes Værdier for. Jeg benægter ikke, at der kan skaffes Værdier ved den foreslaaede Ordning, men skal man give mere ud, end det, man faar, er værd, kan det jo ikke nytte noget.

Gunnar Fog-Petersen: Overfor det ærede 11te Medlem for Hovedstaden (Svend Koch), som anstillede nogle Sammenligninger mellem Gødelen-Udløbet og en Ferskvandstilstand, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at de Beregninger, der er foretagne af Kommissionen, regner med Enge over det hele og regner ikke med den Mulighed for at opdyrke Engene, som vilde kunne blive en Følge af Ferskvandstilstanden. Naar man tager det i Betragtning, vil man komme til et helt andet Resultat, men disse Værdier er selvfølgelig saa uvisse, at man ikke har villet opstille Tal derfor.

J. Andersen: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har ønsket, at Beboernes Tilskud skulde fikseres, saaledes at de vidste, hvad de havde at betale, og det ærede Medlem vilde gerne have, at det skulde være den samme Sum, som var nævnt i det Forslag, der foreslaa, da Sagen sidste Gang var til Behandling her i Tinget. Jeg forstaar inderlig godt, at det ærede Medlem fra Ringkøbing gerne ser en saadan Ordning gennemført; det vidner om det ærede Medlems klare Forstaaelse af Spørgsmaalet. Det ærede Medlem er ganske klar over, at det bliver mægtige Summer, som de Folk skal af med, hvis de skal betale en Trediedel; det ærede Medlem er ikke i Tvivl om, at de Summer, som her er nævnte, vil blive mange Gange overskredet. Inden dette Byggearbejde er færdigt, saaledes at man kan regne med, at det kan holde, er der brugt saa mange Millioner, at det bliver en mægtig Sum, som de paagældende skal betale. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) har i Dag nævnt Beløbet 5 Mill. Kr.; men tør det ærede Medlem fra Rønne tro, at 5 Millioner kan klare den Historie? Det tror jeg i hvert Fald ikke. Jeg føler mig overbevist om, at det vil koste meget, meget mere end 5 Millioner Kr. Jeg ser saaledes paa Sagen, at hvis man skal til at afvande og ikke kan bevare Udløbet ved Gødelen, gaar jeg langt hellere med til den Tanke, der ogsaa tidligere er blevet foresat: at bygge en Kanal ned til Ho-Bugten.

Jeg har imidlertid ikke nøje Kendskab til Højdeforholdene der, og jeg ved ikke, hvor stærkt der kan afvandes; det ved jeg i alt Fald ikke med Sikkerhed. Men hvis der kan foretages en forsvarlig Afvanding ad den Vej, gaar jeg langt hellere med til de 7 Millioner, der i sin Tid var Tale om til denne Kanal, end til de 2½ Million, der nu er forlangt; thi jeg er sikker paa, at de 2½ Million vil svulme saaledes op, at Udgiften bliver langt større end de 7 Millioner.

Der opstaar her endvidere et Erstatningsspørgsmaal, som ogsaa har været nævnt i Debatten. Jeg kan ikke se rettere end, at et almindeligt menneskeligt Skøn maa komme til den Erkendelse, at hvis man laver noget herovre, som forringer en hel Del af Ejendommene Syd paa ved Fjorden til Fordel for Beboerne Nord paa, maa disse, som altsaa faar Fordelen, være med til at dække det Tab, som paaføres dem imod Syd; Staten og Beboerne mod Nord maa da betale Erstatning for det Tab, der paaføres Beboerne imod Syd. Hvor stor denne Erstatning skal være, er ikke til at afgøre nu; der er ikke i Øjeblikket ret mange Mennesker, som har Begreb om, hvor meget der kan være Tale om, men det forekommer mig, at man maatte kunne træffe den Ordning, inden dette Lovforslag bliver endeligt færdigt fra Rigsdagen, at forinden Arbejdet paabegyndes, hvis man da kommer til det Resultat, at det skal paabegyndes, ned sættes der en Kommission til at vurdere Ejendommene i den nuværende Tilstand, og naar saa Anlægget har virket nogle Aar, kunde man lade Kommissionen foretage en Vurdering af, hvad Ejendommene til den Tid er værd. Saaledes kunde man komme til Klarhed over, hvem der har vundet, og hvem der har tabt; og saa skulde Staten og de, der havde vundet, betale den Skadeserstatning, som bør tilkendes dem, der har tabt.

Jeg tror imidlertid, det vilde være klogt, om Rigsdagen gik helt bort fra den Tanke, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, men derimod fastholdt Tanken om, at Gødelen-Løbet skal prøves i nogle Aar endnu. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis man gør et alvorligt Forsøg paa at vedligeholde dette Løb, vil det lykkes. Der er ikke Tvivl om, at de Ingeniører har Ret, der, da vi behandlede Spørgsmaalet for nogle Aar siden, sagde: Det viser sig af Strømforholdene derovre, at der omtrent i en Linie ret Vest for Tipperne findes et neutralt Punkt, hvor Bevægelsen er mindre end noget andet Sted langs Kysten; og at dette Punkt fortrinsvis egner sig til at give